

ଜୀବନ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ଧାରା ରତ୍ନାକର ରାଉତ

ବୁଲି ବୁଲି ଦେଶ ମହାଦେଶ ସଂସାର ଧରା ମୁଁ ଦେଖୁଛି ସବୁଠି ଜୀବନ ସେହି ଗୋଟିଏ ପଥରା ମଧ୍ୟମ ଗୋଟିଏ ଭାଷଣ ।

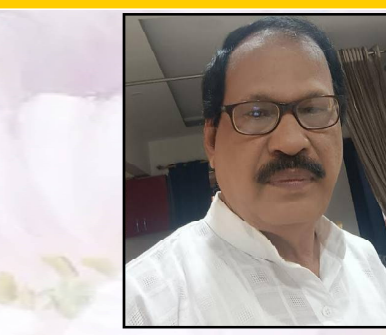

କରିଥାଏ ଆନନ୍ଦେ ଅଧାର ଧନ ଓ ସଂପତ୍ତି, କ୍ଷମତା ମାନ ସନମାନ ସଭିଙ୍କ ମନେ ରଚନା ସୁସମ୍ପନ୍ନ ଭାବ ।

କିଏ ଅଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କଷ୍ଟାନ୍ତ ନେଇଥାଏ ଆନନ୍ଦେ ଆଦରି ? ଅନାଚାର, ଅତ୍ୟାଚାର, ଲୁଣ୍ଠନ, କଷଣ, ବ୍ୟଭିଚାର, ପରଷା ହରଣ

ବସନ୍ତେ ସର୍ବ ମଞ୍ଜୁଳ ବାଉଁରବନ୍ଧୁ ଲେଙ୍କା

ଅପସରି ଯାଏ ଶୀତ ରତ୍ନାକର ଆଗମନ ଲାଗି ମିଳିଲାଣି ସୁସଙ୍କେତ ? ବହଳ ମନ୍ଦ ମଳୟ ଦିବସ ସମୟ ଅତି ଉପଭୋଗ୍ୟ ଦିନାତ ବି ରମଣୀୟ ?

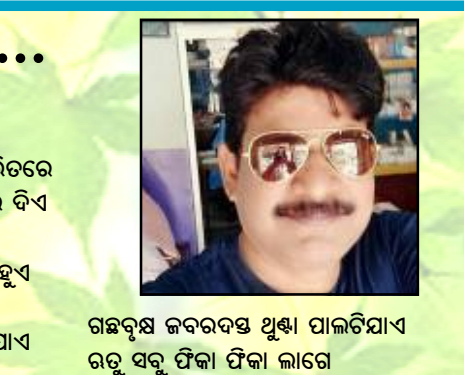

ମର ଅଳି ପଂକ୍ତି କମଳିନୀ ପାଶେ ଗୋଳଚ୍ଛି ମଧୁ ଗୁଞ୍ଜନ ? ଶୀତଳ ଚାନ୍ଦନୀ ରାତି

ରତ୍ନାକରଙ୍କ କରନ ବନ୍ଦନା ପୁଲର ଓଜଣି ଚାଣି ? ବସନ୍ତ ଏ ମଧୁମାସ ରୁଜେ ଗୋପାଳନା ମାନଙ୍କ ସହିତ

ଖୋଜୁଥାଏ ନିଜକୁ... ସମ୍ପତ୍ତି ମହାନ୍ତି

ଖୋଜୁଥାଏ ନିଜକୁ ନିଜକୁ କୋଠରୀ ଭିତରେ କେବେ ହଳିଯାଏ ତ କେବେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଦିଏ ଦରଆଇକା ଝରକା ବାଟେ

ଗଛବୃକ୍ଷ ଜରବଦସ୍ତ ଥୁଣ୍ଡା ପାଳଟିଯାଏ ଉତ୍ତୁ ସବୁ ଫିକା ଫିକା ଲାଗେ ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ ନିରୁତ୍ସାହ ଭାବରେ ଅନ୍ଧାର ପଶତେ

ଏମିତିରେ ଫେଣ୍ଡି ହେଲ ଚାଲେ ତମାମ ଜୀବନ... ନିଜକୁ ଦୋଷୀ କରେ ଦିବ ସରେ ନାହିଁ, ମନ ଭରେ ନାହିଁ

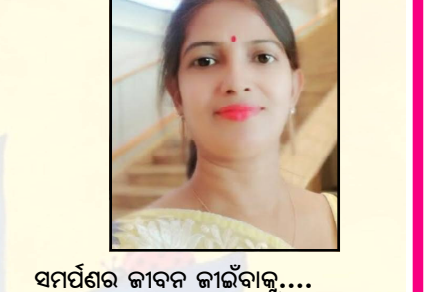

ପ୍ରଭୁ ସବୁ ତୁମ ଇଚ୍ଛା ! ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ମାଜିତି

ଶୁଣିଲା ପରେ..... ଉତ୍ତରାଧିକାର କହିଲେ, 'ସତରେ କ'ଣ... ମୋ ଇଚ୍ଛାରେ ମୁଁ ଚାଲେ ? ନା-ନା, କେବେ ହୁଏ !

ଆଜିର ନାରୀ ଅଳକା ରାୟ

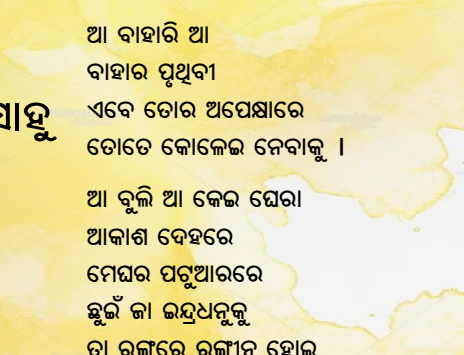
ଆଜିର ନାରୀ ତାହେଁନା ଜାଣିବାକୁ ନିରୀହ ମୁଗୁଣା ପରି ତାହେଁନା ମାୟୁବାକୁ ଲାଲିତ୍ୟ, କୋମଳାଙ୍ଗି, ନିରିମାଖୁ ଆଦି,

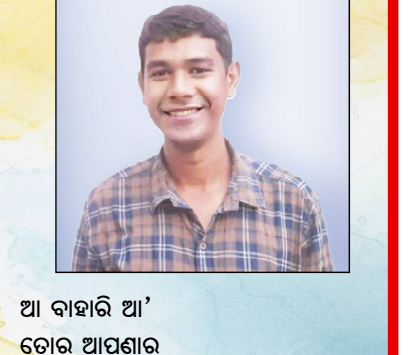
ସମର୍ପଣର ଜୀବନ ଜାଣିବାକୁ.... ସେ ଜାଣିଛି, ଯୋଡି ପାରିବ ତ୍ରୀରଞ୍ଜା ଏଭରେଷ୍ଟ ଶୁଙ୍ଗରେ ପାର ହୋଇ ପାରିବ

ମୁକ୍ତି ମୋହଗ୍ରସ୍ତର କ୍ଷୀରୋଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ

ଏବେ ମନ ଭିତରେ ଆତ୍ମମୁଗ୍ଧ ଭାବନାର ଦେଉ ଆଖି ଦେଖେ ବାସନ୍ତଚା ପୁନେଲି ସ୍ୱପ୍ନ ।

ଆ ବାହାରି ଆ ବାହାର ପୁଅଟା ଏବେ ତୋର ଅପେକ୍ଷାରେ ତୋତେ କୋଳେଇ ନେବାକୁ ।

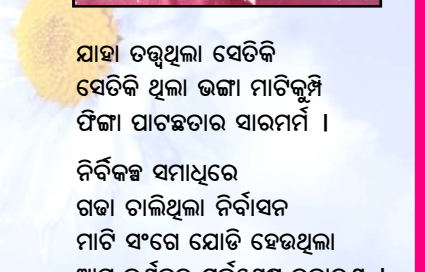
ଆ ବାହାରି ଆ' ତୋର ଆପଣାତ ଲୋକ ସବୁ ବାର ବାର ଖୋଜୁଛନ୍ତି ତତେ

ଶାନ୍ତିମୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ମାଜିତି

ଆହା ! କି ଘନଘଟା ବର୍ଷରେ ଅବିରାମ ଭିକି ଚାଲିଛି ମୁବତୀ ! ଆତ୍ମର୍ଥ୍ୟ ଲାଗେ ତା ଭିତର ବାହାର ଏତେ

ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା ଡ. ଅନିଲ ନନ୍ଦ

କିଛିକାଳ ରଙ୍ଗକୁ ନେଇ ଖେଳିଗଲା ଖେଳ ତୁର ଆକାଶର ଉନ୍ମୁଦମୃ ଲେସି ଦେଇଗଲା

ଯାହା ତତ୍ତ୍ୱୁଥୁଲା ସେତିକି ସେତିକି ଥିଲା ଭଙ୍ଗା ମାଟିକୁଳି ଫିଙ୍ଗା ପାଟେଇତର ସାରମର୍ମୀ ।

ପ୍ରାରମ୍ଭ ଯାତ୍ରା ଶୁଭ୍ରାଙ୍ଗୀ ପ୍ରିୟବାଦିନୀ

ଜୀବନର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ସୁତି ତୁମ ସହିତ... କେମିତି କଟିଗଲା ଗୋଟେ ସପ୍ତାହ ଲାଗେ

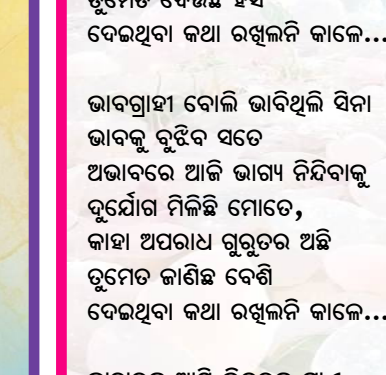

ଆହା ! ଯେମିତି ସ୍ୱର୍ଗର ପାରିଜାତ ସଦୃଶ୍ୟ, ବୁଲୁ ବୁଲୁ ପାଣିର ଶବ୍ଦ

ଆହା ! କି ମନୋରମ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଛେଲା ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକୃତିର କୋଳରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମିଶ୍ରଣ

ଦେଇଥିବା କଥା ରଖୁଲନି କାଳେ ତାରାପ୍ରସାଦ ଜେନା

ଆହା ! କି ଘନଘଟା ବର୍ଷରେ ଅବିରାମ ଭିକି ଚାଲିଛି ମୁବତୀ ! ଆତ୍ମର୍ଥ୍ୟ ଲାଗେ ତା ଭିତର ବାହାର ଏତେ

ଦେଉଥିବା କଥା ରଖୁଲନି କାଳେ ଦେଉଥିବା କଥା ରଖୁଲନି କାଳେ.... !

ଭାବଗ୍ରାହୀ ବୋଲି ଭାବିଥିଲି ସିନା ଭାବକୁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ସତେ

